

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 41Co/380/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213063  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213063.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom pod sp. zn. 10C 118/2012 - 34 zo dňa 26. novembra 2014, takto

### rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom pod sp. zn. 10C 118/2012 - 34 zo dňa 26. novembra 2014 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie .

### odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresným súdom v exekučnom konaní, a to tým, že exekučný súd rozhodol o zmene exekútora so značným časovým odstupom, pričom podľa žalobcu nebola okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Súd prvého stupňa vec prejednal podľa § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti účastníkov konania, na pojednávaní uznesením nepovolil prerušenie konania vedeného v tejto veci až do právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti žalobcu (predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a dôsledkom čoho bude podľa žalobcu zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci nevyličenia sudcu povereného prejednávaním veci). Súd prvého stupňa ďalej v odôvodnení uviedol, že žalobný návrh žalobcu nenapĺňa ust. § 43 ods. 1 OSP, keďže nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď žalobca namieta nezákonné rozhodnutie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Poukazoval na príslušnú úpravu Zák. č. 514/2003 Z.z. s tým, že súd pri posudzovaní nároku na náhradu škody môže vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len pokiaľ tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy žiadosti o prešetrenie a vybavenie sťažnosti na prietahy v právoplatnom rozhodnutí vydanom disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia alebo v právoplatnom rozhodnutí ÚS SR o ústavnej sťažnosti. Žalobca si vo vzťahu k posúdeniu existencie zbytočných prietahov v konaní nespĺnil ani túto povinnosť tvrdenia a nepreukázal existenciu prietahov v konaní na súde. Žalobca podľa súdu prvého stupňa nepreukázal ani existenciu škody, ani vznik nemajetkovej ujmy pokiaľ ide o jeho nárok. Žalobca podľa záveru súdu prvého stupňa v odôvodnení nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadné nemajetkovej ujmy a tým pádom

neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd potom návrh žalobcu v prvom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie žalobcu odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám, keď žalobcovi ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V pomerne rozsiahlom odvolaní žalobca namietal, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, ďalej že súd prvého stupňa rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní. Tvrdil tiež, že súd prvého stupňa nemohol rozhodnúť vo veci samej z dôvodu, že v čase jeho rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Súd prvého stupňa podľa žalobcu mu odňal možnosť konať pred súdom, keď žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórne konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je podľa žalobcu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla. Podľa žalobcu neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie vo veci v jeho neprítomnosti, súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, obsah a rozsah ktorého si bez uvedenia dôvodov sám určil. Žalobca tvrdil, že jeho práva na rozhodnutie v exekučnom konaní boli porušené.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa § 212 ods. 1 a §214 ods. 2 OSP v senáte bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť z nižšie uvedených dôvodov.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že návrhom na začatie konania v tejto veci sa žalobca domáhal proti žalovanému vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej podľa žalobcu nesprávnym úradným postupom okresného súdu ako súdu exekučného v exekučnom konaní, keď exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uviedol, že exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa žiadosťou a rozhodnúť o nej v zákonom v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti. Žalobca tvrdil, že v exekučnej veci, ktorej sa jeho nárok týkal, neexistovala okolnosť, ktorá by zdôvodňovala postup exekučného súdu, ktorý k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia pristúpil až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, s omeškaním viac ako 8 mesiacov. Žalobca tvrdil, že týmto postupom exekučného súdu mu bola spôsobená majetková škoda a nemajetková ujma bližšie špecifikovaná v žalobe.

Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa návrh žalobcu zamietol, pričom sa nezaoberal žalobcom namietaným postupom exekučného súdu, ktorý podľa žalobcu mal za následok vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca oprel svoj nárok na náhradu škody o postup exekučného súdu, ktorý v lehote nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, súd prvého stupňa však v odôvodnení svojho rozsudku opakovane uvádzal, že žalobca sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol včas o zmene súdneho exekútora a zdôvodňoval, prečo postup exekučného súdu, ktorým nerozhodol včas o zmene súdneho exekútora, nespôsobil žalobcovi tvrdenú škodu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa teda nezodpovedá žalobe, rozsudok je nepreskúmateľný.

Keďže súd prvého stupňa vôbec právne nevyhodnotil žalobcom udávaný skutkový základ nároku na náhradu škody, a to postup exekučného súdu pri rozhodovaní o vydávaní poverenia, odvolací súd musel jeho rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a zároveň podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa vec znovu prejedná a rozhodne, pri zisťovaní skutkového stavu bude vychádzať zo žaloby a tento posúdi podľa úpravy Zák. č. 514/2003 Z.z. Pokiaľ spolu s rozhodnutím vo veci samej rozhodne aj o návrhu žalobcu na prerušenie konania, bude dbať o to, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo úprave OSP (návrh na prerušenie konania súd zamietá) s tým, že v rozhodnutí vo veci uvedie aj rozhodnutie o návrhu žalobcu na prerušenie konania (pokiaľ o ňom nerozhodne samostatným uznesením, ktoré bude doručovať účastníkom konania). Vzhľadom na úpravu § 168 ods. 2 OSP súd takéto uznesenie doručuje účastníkom konania.

Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.